

Der vil jeg først sige, at selvfølgelig kunde det ikke være en Kommission i samme Forstand som en politisk Kommission, i samme Forstand som Forsvarskommissionen, som Toldkommissionen, som Landbrugskommissionen eller andre. Selvfølgelig ikke! Det er jo slet ikke Meningen, at Rigsdagsmænd som saadanne skulde være Medlemmer. Det skal være en kirkelig Kommission, den skal give Udtryk for kirkelige Anskuelser, for Kirkens Ønsker baade med Hensyn til Forfatningen ud fra det første Synspunkt, jeg fremhævede, og med Hensyn til de særlige Følger og Ordninger, som de foreliggende Lovforslag angaa. Og Vanskelighederne ved en saadan Kommissions Nedsættelse forekomme mig ikke uovervindelige. I juridisk bindende Betydning har Kirken ikke en Organisation, men faktisk er den højtærede Minister lige saa overbevist, som jeg er det, om, at der ikke er Tvivl om, hvorledes en saadan kirkelig Kommission skal være, ikke en Gang rigtig Tvivl om, hvilke Mænd det er, der ønskes: dem udpeger den offentlige, kirkelige Mening med stor Sikkerhed. Den Ramme, inden for hvilken Valget maatte ske, er jo ogsaa given, idet det maa være bygget paa den eneste Mod-sætning, Kirken kender. Kirken er saa heldig ikke at kende til politisk Højre eller Venstre, saa heldig ikke at kende de sociale Forskelligheder, højere Stænder, lavere Stænder osv., i Kirken ere vi jo alle lige, der er kun een, jeg vil ikke sige Mod-sætning, men Forskel inden for Kirken, det er læg og lærd, Ordets Forkyndere og Ordets Modtagere. Den Forskel er gammel, den hører til Kirkens Væsen. I en kirkelig Kommission, der skulde være et faktisk berettiget Udtryk for Kirkens Ønsker, maa selvfølgelig læg og lærd være repræsenterede, og inden for hver af disse Forgreninger maatte selvfølgelig de 3 Hovedretninger være repræsenterede, baade den Indre Mission, den grundtvigske Retning og den saakaldte tredje Retning. Alt dette giver sig af sig selv, naar det virkelig skal være Udtryk for Kirkens Mening, for Kirkens Ønsker. Lad dem saa dele sig i Flertal og Mindretal, vi have blot en Vejledning, det er den, vi ønske, det er den, jeg meget indestændig vil tilraade det høje Ting at kræve, og som jeg ogsaa haaber, at den højtærede Minister vil godkende. Det laa dog ikke aldeles fjernt ved de Udtalelser, vi hørte, da Sagen indlededes her i Tinget, at den højtærede Minister kunde forsones sig med Tanken om, at Sagen først maatte behand-

les i en kirkelig Kommission. Jeg vil tilføje, at jeg haaber, at dette Ønske om, hvor Sagen efter min Opfattelse maa havne her i Tinget nu, ikke maa blive opfattet af den højtærede Minister som en Strid eller en Modstand mod de Tanker, mod den Tendens, hvori disse Lovforslag ere forelagte. Det har jeg allerede fremhævet, at det bør det ikke efter min Opfattelse. Jeg slutter mig for mit Vedkommende ganske til den Tanke, at Kirken skal organiseres, at ethvert Led af denne Organisation skal være af den Beskaffenhed, at Kirken kan blive et Hjemsted, vil vedblive at være et Hjemsted for det kristelige Liv, og at der inden for de specielle Menigheder ogsaa maa ønskes en saadan Samvirken og et saadant Fællesskab mellem Præst og Menighed, som kan tjene til det kirkelige Livs Fremme. Alt det er sunde Betragtninger, det er det Maal, som jeg anser for lige saa attraaerligt som den højtærede Minister; men jeg mener, at vi kun kunne naa noget, naar vi faa den Vejledning til alle de forskellige af mig nævnte Spørgsmaals Overvejelse, som en kirkelig Kommission kan give os. Naar jeg altsaa vil fremsætte denne Betragtning, er det for at give dette Udtryk, at det ikke er Meningen dermed at unddrage den højtærede Minister Støtte for selve Maalets Opnaaelse, at jeg heller ikke vilde finde det rimeligt eller passende at foreslaa, at vi umiddelbart standse Sagen ved en Dagsorden f. Eks., men det forekommer mig, at vi bør gaa paa den regelmæssige og naturlige Vej ved Spørgsmaal af saadan Vigtighed, at vi henvise dem til Udvalg. Men ganske vist mener jeg, at dette Udvalg ikke *kan* — det vil allerede vel sagtens Tiden forbyde, — og heller ikke ifølge de Betragtninger, jeg har fremhævet, bør beskæftige sig med Gennemgranskning af alle Lovforslagene i deres Enkeltheder, men væsentlig maa tage dette Spørgsmaal frem og gøre Indstilling til Tinget, om ikke Sagen, før den paa ny bringes frem i Tinget, maa være forelagt for og drøftet og behandlet af en kirkelig Kommission, tænkt sammensat inden for de Rammer, jeg ganske nylig angav. Det er altsaa et Forslag om Udvalg med den Opgave, som jeg paa et senere Stadium vil tillade mig at fremsætte.

S. Jensen: Det første Spørgsmaal, som föreligger til Overvejelse og Besvarelse, naar der skal lovgives for Folkekirken, synes mig at være det, om Folkekirken er en Institution i Samfundet, som